

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/133/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121365204
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6121365204.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne: A. B. C. D. E., D., nar. XX. XX. XXXX, F. G. XXXX/X, XXX XX H., zast.: ŠKODA LEGAL s.r.o., Jarabinková 17563/2C, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 47244259 a Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s.r.o., Pred poľom 1652, 911 01 Trenčín, IČO: 36857882, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00151866, o neoprávnený zásah do osobnostných práv, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 16C/74/2021-284 zo dňa 26.07.2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v druhom a treťom výroku p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyne v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„Súd konanie v časti, v ktorej žalobkyňa požadovala od žalovaného ospravedlnenie za neoprávnený zásah do osobných práv, z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný m á nárok voči žalobkyne na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o ich výške.“

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že z obsahu žaloby žalobkyne v predmetnom konaní, ako aj z návrhu na predbežné prerokovanie nároku, vyplynulo, že sa žalobkyňa nedomáhala svojho nároku podľa ust. § 5 a 6 zákona č. 514/2003 Z. z. z tohto titulu, ale preto, že považovala uznesenie o vznesení obvinenia voči jej osobe za nezákonné z dôvodu, že bolo zrušené prokurátorom, a tiež z dôvodu nesprávneho úradného postupu, predstavujúceho prekročenie právomocí vyšetrovateľa žalovaného, ktorý vyústil do vydania tohto nezákonného rozhodnutia. Žalobkyňa sa svojou žalobou nedomáhala (a ani nemohla domáhať) nárokov z titulu zastavenia trestného stíhania, keďže tento dôvod (titul) vzniku jej nároku neuviedla v žalobe, ani v návrhu na predbežné prerokovanie nároku. O zastavení konania v čase podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku nemala vedomosť, keďže sa to dozvedela až v októbri 2020. Zákonná úprava v ustanovení § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. ako podmienku uplatniteľnosti nároku na súde obligatórne vyžaduje v prípade náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Obligatórnosť tohto prerokovania spočíva v tom, že poškodený sa môže úspešne domáhať uplatnenia nároku na súde len v prípade, ak príslušný orgán neuspokojí jeho nárok

na náhradu škody do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Predbežné prerokovanie nároku potom predstavuje zákonom stanovenú podmienku procesného charakteru preto, aby tento nárok mohol byť prejednaný v občianskom súdnom konaní. Žalobkyňa doložila návrh na predbežné prerokovanie nároku a súd z neho skúmal, či v zmysle ust. § 16 zák. č. 514/2003 Z. z. bol predbežne prerokovaný totožný predmet a základ nároku určený tými istými skutkovými okolnosťami, ako uvedený v žalobe (t.j. nárok z totožného titulu). Okresný súd poukázal na to, že sa jedná o sporové konanie a súd je viazaný obsahom žaloby a vzhľadom k špecifickej právnej úprave § 15 a § 16 zák. č. 514/2003 Z. z. aj obsahom návrhu na predbežné prerokovanie nároku. Zo skutkových tvrdení, na základe ktorých sa žalobkyňa domáhala svojho nároku nevyplýva, že by tento požadovala z titulu zastavenia trestného stíhania. Žalobkyni nič nebránilo, aby v čase, keď sa dozvedela o tejto skutočnosti, postupovala podľa § 15 a § 16 zák. č. 514/2003 Z. z. a následne, aby z tohto titulu podala žalobu na súd, pokiaľ by jej nárok nebol uspokojený. To však neurobila. Keďže sa žalobkyňa domáhala nárokov podľa § 5 a § 6 zák. č. 514/2003 Z. z. z titulu nezákonného rozhodnutia vyšetrovateľa žalovaného a nebola preukázaná nezákonnosť tohto rozhodnutia a ani preukázaný exces pri jeho vydávaní, nebola potom splnená základná podmienka vzniku tohto nároku, súd žalobu žalobkyne zamietol. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že zrušenie a vrátenie vecí prokurátorom neznamená, že toto rozhodnutie bolo zrušené pre nezákonnosť. Samotný prokurátor mal možnosť zrušiť a zastaviť trestné stíhanie voči žalobkyni, čo však neurobil. Jeho rozhodnutie len znamenalo, že považoval vznesené obvinenie voči žalobkyni v tej dobe za predčasné z dôvodu nedostatočne preukázanej subjektívnej stránky trestného činu. Zrušenie a vrátenie vecí na ďalšie šetrenie nepreukazuje potom existenciu nezákonného rozhodnutia, ako základného predpokladu pre vznik nároku v zmysle ust. § 17 zák. č. 514/2003 Z. z. Žalobkyňou vytykaný exces vyšetrovateľa mal predstavovať nesprávny úradný postup, ktorý vyústil do napadnutého rozhodnutia. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe, napríklad rozhodnutie NS SR 4Cdo/24/2004, 3Cdo/220/2010, zabezpečovanie podkladov a dôkazov pre rozhodnutie v konaní a ich následné vyhodnocovanie, ako aj právne úvahy a myšlienkové postupy orgánu verejnej moci vedúce k vydaniu rozhodnutia vo veci, nie je možné považovať za úradný postup, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nesprávny. Tieto skutočnosti sa prejavujú v konečnom rozhodnutí, ktoré má možnosť dotknutá osoba napadnúť. Ďalej okresný súd poukázal na to, že v konaní 16C/2/2019 Okresného súdu Banská Bystrica sa žalobkyňa domáhala voči vyšetrovateľovi žalovaného z rovnakých dôvodov ako v tomto konaní nárokov podľa ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd jej žalobu zamietol ako bezdôvodnú, keď nemal za preukázaný tvrdený exces z plnenia služobných povinností na jeho strane. Z uvedeného potom okresný súd žalobu žalobkyne v plnom rozsahu zamietol. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 131, § 132 ods. 1, § 139, § 140 ods. 1 CSP; § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 4, § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie. Rozsudok okresného súdu žiadala zmeniť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Odvolanie podala proti výrokom II. a III. napádaného rozsudku. Uplatnila odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. S právnym posúdením okresného súdu k ods. 45. napádaného rozsudku žalobkyňa nesúhlasila, nakoľko má za to, že žalobkyňa aj v návrhu na predbežné prerokovanie nároku uviedla ako titul vzniku nároku na náhradu škody vydanie nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia, aj keď toto rozhodnutie v tom čase považovala za nezákonné z iných dôvodov, nakoľko o zastavení trestného stíhania v čase podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku nemala vedomosť. Poukázala na to, že titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, zostáva totožný, t. j. z dôvodu vydania nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia. To, že žalobkyňa z objektívnych dôvodov nemala v čase podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, ako ani v čase podania žaloby, vedomosť o zastavení trestného stíhania, nemôže byť na jej ujmu. Nakoľko aj toto právo na náhradu škody je právom, ktoré sa premlčuje, nie je spravodlivé a legitímne od žalobkyne očakávať, že toto nebude uplatňovať až do momentu, kedy sa dozvie, že došlo k zastaveniu trestného stíhania, nakoľko uznesenie o zastavení trestného stíhania sa žalobkyni nedoručovalo, keďže po zrušení obvinenia už nemala postavenie účastníka trestného konania. Žalobkyňa má za to, že okresný súd postupoval pri rozhodovaní prísne formalisticky a reštriktívne, čím dospel k nesprávnemu a najmä nespravodlivému rozhodnutiu. Žalobkyňa sa o zastavení trestného stíhania dozvedela až počas súdneho konania, a teda týmto mohla začať argumentovať až počas súdneho konania, mal súd prihliadať. Nakoľko v zmysle § 217 ods. 1 CSP je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, a teda nakoľko mal súd v čase rozhodovania vo veci (a aj počas súdneho konania) vedomosť o zastavení trestného stíhania, mal povinnosť túto skutočnosť pri rozhodovaní zohľadniť. Žalobkyňa ďalej namietala, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že v konaní nebol preukázaný exces

vyšetrovateľa. Poukázala na to, že prokurátor vytkol vyšetrovateľovi najmä to, že konal za hranicou činnosti orgánov činných v trestnom konaní s tým, že trestnoprávne posudzoval nedostatky návrhu na povolenie reštrukturalizácie. Takéto konanie vyšetrovateľa bolo zjavne prekročením jeho kompetencie a nemožno ho považovať za riadne plnenie si služobných povinností, ale za zjavnú snahu vyšetrovateľa kriminalizovať konanie žalobkyne s cieľom spôsobiť jej škodu. Za takéto konanie možno považovať aj umelé predlžovanie trestného konania.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny, riadne odôvodnený a navrhol ho potvrdiť. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňou nebol riadne tvrdený a preukázaný prvý predpoklad vzniku nároku na náhradu škody, a teda náhrada škody žalobkyni nemohla byť priznaná. Už z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že neukončenie trestného stíhania odsúdením nie je bez ďalšieho dôvodom pre vznik nároku na náhradu škody, nie to ešte v prípade, ak došlo k zastaveniu trestného stíhania.

5. Žalobkyňa vo svojej odvolacej replike uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava argumentácie uvedenej v jej odvolaní proti rozsudku okresného súdu. Žalobkyňa ďalej vo svojom vyjadrení popísala podrobne skutkový stav veci, ktorý už uvádzala v priebehu celého konania. Zotrvala na tom, že dôvodom podania žaloby bolo zjavne nezákonné rozhodnutie vydané vyšetrovateľom PZ, a to uznesenie o vznesení obvinenia žalobkyni, ktoré bolo následne uznesením prokurátora zrušené, pričom to, že trestné stíhanie bolo neskôr zastavené, je len sekundárnym následkom uvedenej skutočnosti (túto v podstate len podporujúcim a potvrdzujúcim). Okresný súd na jednej strane uznal odôvodnenosť nároku žalobkyne s ohľadom na skutočnosť, že došlo k zastaveniu trestného stíhania, avšak na strane druhej žalobu zamietol z dôvodu viazanosti jej obsahom v spojení s návrhom na predbežné prerokovanie nároku, a to z dôvodu, že súd nesprávnym právnym posúdením dospel podľa žalobkyne k nesprávnemu a nedôvodnému záveru, či žalobkyňa sa žalovaného nároku nedomáhala z titulu zastavenia trestného stíhania, ale z titulu nezákonného rozhodnutia a postupu, vo vzťahu ku ktorému však údajne neboli jeho nezákonnosť a exces pri jeho vydávaní preukázané, a tak neboli splnené základné podmienky vzniku žalobou uplatneného nároku.

6. Žalovaný vo svojej odvolacej duplike uviedol, že sa oboznámil s vyjadrením žalobkyne a má za to, že toto neobsahuje nové skutočnosti ani tvrdenia k prejednávanej veci a žalobkyňa opakuje argumenty, na ktoré poukazovala už v priebehu prvostupňového konania. Rozsudok je vecne správny a riadne odôvodnený.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správne v zmysle 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na zdôraznenie jeho správnosti s doplnením ďalších dôvodov.

11. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávaneho sporu, vec správne skutkovo a právne posúdil a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktorú by súd náležitým spôsobom v celom súhrne nebol posúdil a vyhodnotil. Rozhodnutie okresného súdu je logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené aj závery, ku ktorým na ich základe okresný súd dospel sú prijateľné. Žalobkyňa v odvolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti žalobkyňou podaného odvolania, keďže nezistil naplnenie ňou formulovaných odvolacích dôvodov.

13. Argument žalobkyne, že súd postupoval pri rozhodovaní prísne formalisticky a reštriktívne, keď neprihliadal na to, že žalobkyňa sa o zastavení trestného stíhania dozvedela až počas súdneho konania a súd mal prihliadať aj na túto skutočnosť podporujúcu nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, je nedôvodný. Okresný súd správne poukázal na to, že v danom prípade sa jedná o sporové konanie a súd je viazaný obsahom žaloby a tiež špecifickou právnou úpravou v § 15 a § 16 zák. č. 514/2003 Z. z., a teda aj obsahom návrhu na predbežné prerokovanie nároku. Podstatné v predmetnom konaní je nielen to, na základe akého titulu si žalobkyňa uplatnila náhradu škody, ale aj to, na akom skutkovom základe. Správne potom okresný súd skúmal, či v zmysle ust. § 16 zák. č. 514/2003 Z. z. bol predbežne prerokovaný totožný predmet a základ nároku určený tými istými skutkovými okolnosťami ako sú uvedené v žalobe.

14. Zo žaloby, ako aj z návrhu na predbežné prerokovanie nároku podaného žalobkyňou jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa sa svojho nároku nedomáhala v zmysle ust. § 5 a § 6 zák. č. 514/2003 Z. z., teda z tohto titulu, ale v návrhu na predbežné prerokovanie nároku, ako aj v podanej žalobe tvrdila, že uznesenie o vznesení obvinenia voči jej osobe je nezákonné z toho dôvodu, že bolo „zrušené prokurátorom“ a tiež z dôvodu „nesprávneho úradného postupu,“ ktorý spočíval v tom, že vyšetrovateľ prekročil právomoc, čo vyústilo do vydania nezákonného rozhodnutia (uznesenia o vznesení obvinenia). Z uvedeného teda vyplýva, že v žalobe, ako ani v predbežnom prejednaní jej nároku u žalovaného, ako dôvod vzniku jej nároku neuvádzala zastavenie trestného stíhania, teda tieto skutkové okolnosti, ale svoj nárok odvodzovala od toho, že uvedené uznesenie o vznesení obvinenia bolo zrušené prokurátorom. Odvolací súd považoval za právne irelevantný argument žalobkyne, že v čase podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku nemala vedomosť o zastavení trestného stíhania, nakoľko sa to dozvedela až v októbri 2020. Odvolací súd v zhode s okresným súdom poukazuje tiež na to, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo prokurátorom zrušené a vrátené na ďalšie konanie, čo nie je možné stotožňovať s existenciou nezákonného rozhodnutia v zmysle ust. § 3 a § 6 zák. č. 514/2003, čo predstavuje základný predpoklad pre vznik nároku. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že aj samotný prokurátor mal možnosť zrušiť a zastaviť trestné stíhanie voči žalobkyňi, čo však neučinil. Samotné zrušenie a vrátenie veci prokurátorom z dôvodu predčasnosti, nakoľko bola nedostatočne preukázaná subjektívna stránka trestného činu, nie je možné stotožňovať s tým, že toto rozhodnutie bolo zrušené pre nezákonnosť tak, ako to tvrdí žalobkyňa. Odvolací súd poukazuje na to, že podmienkou zrušenia uznesenia musí byť práve jeho nezákonnosť, čo priamo vyplýva z obsahu ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. Nárok žalobkyne teda nebol prerokovaný z dôvodu zastavenia trestného stíhania, ale z dôvodu vydaného uznesenia prokurátorom „o zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie vyšetrovateľovi,“ čo nie je možné považovať za to, že bol predbežne prerokovaný totožný predmet a základ nároku určený tými istými skutkovými okolnosťami, ako boli následne tvrdené v konaní (resp. podanej žalobe). Samotná žalobkyňa si tieto skutočnosti uvedomuje, keď sama v konaní pred okresným súdom, ako aj v odvolaní, poukázala na to, že o zastavení trestného stíhania v čase podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku nemala vedomosť.

15. Za dôvodný nepovažoval odvolací súd ani poukaz žalovanej na ust. § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia s tým, že nakoľko mal súd v čase rozhodovania vo veci vedomosť o zastavení trestného stíhania, mal povinnosť túto skutočnosť pri rozhodovaní zohľadniť. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že ust. § 16 ods. 4 veta druhá zák. č. 514/2003 Z. z. vyžaduje, aby bol predbežne prerokovaný totožný predmet, ako aj základ nároku, určený tými istými skutkovými okolnosťami, ako sú uvedené v žalobe, čo v prejednávanom prípade splnené nebolo.

16. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkou žalobkyne, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že v konaní nebol preukázaný exces vyšetrovateľa. Uvedený vytykaný exces vyšetrovateľa mal podľa názoru žalobkyne predstavovať nesprávny úradný postup pri vydaní uznesenia o vznesení obvinenia, keď vyšetrovateľ mal prekročiť podľa tvrdení žalobkyne svoju právomoc. Odvolací súd sa v tomto smere v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v bode 52. a 53 a v podrobnostiach naň odkazuje a námietku žalobkyne nepovažuje za relevantnú.

17. Pojem nesprávny úradný postup nenachádza v zák. č. 514/2003 Z. z. svoju legálnu definíciu. Zákonodarca len exemplifikatívne vypočítava kategórie, ktoré možno pod nesprávny úradný postup subsumovať (§ 9 ods. 1). Podľa tohto ustanovenia sa za nesprávny úradný postup považuje aj "porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať aj iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu“.

18. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že za nesprávny úradný postup nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojim rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne že malo byť vydané v inej podobe či za iných okolností. Ak orgán štátu zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, za týmto účelom zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia; prípadné nesprávnosti či vady pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejavujú práve v obsahu rozhodnutia a dotknutá osoba má možnosť napadnúť takéto rozhodnutie riadnymi alebo mimoriadnymi opravnými prostriedkami (uznesenie NS SR z 30.11.2017, sp. zn. 2Cdo/2/2017).

19. Na záver odvolací súd uvádza, že žalobkyňa v konaní nepreukázala nesprávny úradný postup, ktorý mal spočívať v excese vyšetrovateľa (prekročenie jeho právomoci), ku ktorým záverom dospel aj Okresný súd v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 16C/2/2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/129/2023 zo dňa 19. 03. 2024, kde sa žalobkyňa domáhala v uvedenom konaní priamo voči vyšetrovateľovi žalovaného z tých istých dôvodov ako v predmetnom konaní podľa ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka ochrany osobnosti a nemajetkovej ujmy, pričom jej uvedená žaloba bola zamietnutá ako bezdôvodná, nakoľko v konaní nebol preukázaný tvrdý exces vyšetrovateľa z plnenia služobných povinností na jeho strane a krajský súd uvedené rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

20. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobkyne nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o veci, než aké učinil okresný súd a z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v jeho II. výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, potvrdil ako vecne správny.

21. Zároveň odvolací súd potvrdil aj závislý výrok o trovách konania (III. výrok), ktorým okresný súd priznal žalovanému nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 100% podľa § 255 ods. 1 CSP, a to z dôvodu jeho vecnej správnosti.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.